

Sygn. akt I C 526/ 20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

Protokolant: Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 21.01.2021 r. w Giżycku

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. Powództwo oddała.

II. Zasądza od powoda J. B. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 1.817,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 526/20

UZASADNIENIE

Powódka J. B. domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 5.176,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie i kosztami procesu. Nadto wniosła o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu podała, że w dniu 18.08.2018 r. doszło do zdarzenia ubezpieczeniowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki T. (...), nr rej. (...), należący do powódki. Jak wskazała, pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne i wyliczył koszt naprawy pojazdu powódki na kwotę 8.623,70 zł, która to kwota została wypłacona powódce. Wskazała, że kwota dotychczas wypłacona powódce nie pokrywa realnej wysokości szkody i winna zostać zrekompensowana poprzez dopłatę odszkodowania.

(...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał, że sprawca spornego zdarzenia miał zawartą umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych z niemieckim towarzystwem (...), którego korespondentem na terenie Rzeczypospolitej Polskiej jest pozwane towarzystwo ubezpieczeń. W konsekwencji pozwany podniósł zarzut braku legitymacji biernej, wskazując, że prowadził likwidację przedmiotowej szkody wyłącznie jako korespondent w/w niemieckiego towarzystwa, nie jest zaś legitymowany do występowania w postępowaniu przed sądem jako strona. Nadto, zdaniem pozwanego wypłacona powódce kwota tytułem odszkodowania została ustalona prawidłowo i uwzględnia rzeczywiste, niezawyżone koszty naprawy pojazdu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 18.08.2018 r. w G. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w którym uszkodzeniu uległ samochód marki T. (...), nr rej. (...), należący do powódki J. B.. Sprawca kolizji posiadał umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartą z niemieckim towarzystwem (...) ((...) Deutschland AG), którego korespondentem na terenie Rzeczypospolitej Polskiej jest pozwane (...) S.A. z siedzibą w W..

(dowód: okoliczności bezsporne)

Poszkodowana zgłosiła szkodę pozwanemu towarzystwu ubezpieczeń. W toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel, jako korespondent w/w niemieckiego towarzystwa ubezpieczeń uznając odpowiedzialność w/w towarzystwa co do zasady decyzją z dnia 4.09.2018 r. zakwalifikował szkodę w pojeździe poszkodowanej jako częściową oraz przyznał i wypłacił poszkodowanej odszkodowanie w wysokości 8.623,70 zł.

(dowód: kalkulacja naprawy – k. 10-18,

zgłoszenie szkody komunikacyjnej – k. 20-23,

decyzja pozwanego z dnia 4.09.2018 r. – k. 36)

Poszkodowana, nie zgadzając się z wysokością wypłaconego jej odszkodowania, uznając wypłacone odszkodowanie za zaniżone odwołała się od w/w decyzji, wnosząc o dopłatę odszkodowania. Pozwany zaproponował poszkodowanej zawarcie ugody, której powódka nie przyjęła.

(dowód: odwołanie powódki z dnia 9.11.2018 r. – k. 8,

ugoda z akt postępowania likwidacyjnego – k. 62)

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony wyżej stan faktyczny w zakresie okoliczności zdarzenia z dnia 18.08.2018 r. oraz poniesionych w jego wyniku szkód w pojeździe, należącym do powódki. Bezspornym był także fakt obowiązującej w dniu zdarzenia ochrony ubezpieczeniowej w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w niemieckim towarzystwie (...) ((...) Deutschland AG) oraz przebieg postępowania likwidacyjnego, przeprowadzonego przez pozwanego po dokonaniu przez poszkodowaną zgłoszeniu. W szczególności w tym kontekście bezsporną pozostała kwota 8.623,70 zł, wypłacona powódce tytułem odszkodowania. Powyższe wynika tak z niekwestionowanych przez strony dokumentów, jak i twierdzeń samych stron.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie okazała się być legitymacja bierna pozwanego do wystąpienia z przedmiotowym powództwem, a w konsekwencji ewentualna wysokość należnego powódce odszkodowania.

Przechodząc do zdiagnozowanej wyżej kwestii spornej, dotyczącej najdalej idącego zarzutu strony pozwanej, jakim był brak legitymacji biernej po stronie pozwanej dostrzec należy, że sprawca kolizji posiadał umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartą z niemieckim towarzystwem (...) ((...) Deutschland AG), którego korespondentem na terenie Rzeczypospolitej Polskiej jest pozwane (...) S.A. z siedzibą w W., nie zaś z samym (...) S.A. w W.. Okoliczność ta nie była w żaden sposób kwestionowana przez powódkę. Pozwany zatem jako reprezentant do spraw roszczeń działał w imieniu zagranicznego zakładu ubezpieczeń w zakresie likwidacji szkody prowadząc postępowanie likwidacyjne po dokonaniu przez powódkę zgłoszeniu. W tym kontekście wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 78 ust. 1 i 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych sprzed nowelizacji wprowadzonej ustawą z dnia 19 sierpnia 2011r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie w dniu 11 lutego 2012 roku, a które to przepisy stanowiły implementację do prawa polskiego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/26/WE z dnia 16 maja 2000 r. - zakład ubezpieczeń wykonujący działalność ubezpieczeniową w zakresie działu II grupa 10, określonej w załączniku do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, z wyjątkiem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przewoźnika, ustanawia w każdym państwie członkowskim Unii Europejskiej reprezentanta do spraw roszczeń, który może wykonywać czynności na rzecz jednego lub wielu zakładów ubezpieczeń. Jak stanowi z kolei art. 80 cytowanej ustawy zadaniem reprezentanta do spraw roszczeń jest likwidacja szkód będących następstwem zdarzeń, które miały miejsce na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, innego niż państwo, w którym poszkodowany ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub na terytorium państw trzecich. Niepoślednie przy tym znaczenie ma również treść art. 81 ust. 1-2 w/w ustawy wskazująca, iż reprezentantem do spraw roszczeń może być osoba prawna lub osoba fizyczna dająca rękojmię

należytego wykonywania czynności likwidacyjnych i regulowania płatności odszkodowawczych, mająca siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym został ustanowiony. Reprezentant wykonuje swoje obowiązki na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 78 ust. 1 w/w ustawy. Wspomniana z kolei dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/26/WE z dnia 16 maja 2000 r. w swym art. 4 wskazywała na konieczność wyznaczenia przez wszystkie zakłady ubezpieczeń ubezpieczające ryzyka zaliczone do klasy 10 pkt. A załącznika do dyrektywy 73/239/EWG, innych niż odpowiedzialność przewoźnika, swoich przedstawicieli w każdym Państwie Członkowskim innym niż to, w którym uzyskały oficjalne zezwolenie. Przedstawiciel taki miał odpowiadać za rozpatrzenie i zaspokojenie roszczeń będących wynikiem wypadku w przypadkach, określonych w art. 1 dyrektywy, tj. spowodowaną użytkowaniem pojazdów ubezpieczonych i mających stałe miejsce postoju w Państwie Członkowskim.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy wskazać należy, że bez wątplenia wskazane w ustawie zadania reprezentant wykonuje nie w imieniu swoim, lecz w imieniu zakładu ubezpieczeń, który reprezentuje na podstawie udzielonego przez ten zakład pełnomocnictwa. Okoliczność zatem, że reprezentant ma za zadanie zlikwidować szkodę i doprowadzić do uregulowania płatności odszkodowawczych w żaden sposób nie zmienia faktu, w świetle wskazanego charakteru reprezentanta zakładu ubezpieczeń (działanie w imieniu tego zakładu na podstawie udzielonego pełnomocnictwa), że jedynym podmiotem zobowiązanym w określonych okolicznościach do ponoszenia ze swojego majątku kosztów szeroko rozumianych odszkodowań jest zakład ubezpieczeń. Innymi słowy zadaniem reprezentanta jest doprowadzić swoim działaniem do tego, aby szkoda została prawidłowo i bez zbędnej zwłoki zlikwidowana, zaś w przypadku odpowiedzialności ubezpieczyciela nadto dopilnowanie, aby w taki sam sposób ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanym należne odszkodowanie. Nie ma zatem, w ocenie Sądu orzekającego w przedmiotowej sprawie żadnych podstaw do uznania, iż uprawnienia reprezentanta rozciągają się na postępowanie likwidacyjne, w szczególności zaś, że obejmują działanie w imieniu zakładu ubezpieczeń w postępowaniu sądowym w jakiegokolwiek formie. Wykładnia celowościowa nakazuje bowiem uznać, iż udział reprezentanta jest potrzebny tak długo jak toczy się postępowanie likwidacyjne przed zagranicznym ubezpieczycielem. Jeżeli natomiast poszkodowany jest niezadowolony z wyniku postępowania likwidacyjnego i postanawia dochodzić swych praw przed sądem, to mając możliwość (jak w niniejszej sprawie) dochodzenia swych roszczeń przed sądem polskim, właściwym według swojego miejsca zamieszkania, udział reprezentanta w postępowaniu przed sądem staje się całkowicie zbędny, albowiem żaden przepis prawa nie przewiduje możliwości kierowania roszczeń na drodze sądowej do korespondenta ubezpieczyciela. Wskazać należy natomiast na treść art. 123 ust. 1 i 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym, Polskim Biurze Ubezpieczycieli z dnia 22.05.2003 r. (Dz.U. 2020, poz. 2320), posiadające osobowość prawną- Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych odpowiada za szkody będące następstwem wypadków, które miały miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i powstały w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych w państwach, których biura narodowe są sygnatariuszami Porozumienia Wielostronnego, w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych w państwach, których biura narodowe podpisały z Biurem umowy o wzajemnym uznawaniu dokumentów ubezpieczeniowych i zaspokajaniu roszczeń, pod warunkiem istnienia ważnej Zielonej Karty wystawionej przez zagraniczne biuro narodowe. Taka zaś sytuacja miała miejsce w rozpoznawanej sprawie. Odpowiedzialnym zatem za przedmiotową szkodę jest jego sprawca, ubezpieczyciel sprawy tj. niemieckie towarzystwo (...). a na zasadzie art. 123 ust. 1 powołanej ustawy także Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

W konsekwencji Sąd uznał, że pozwany ubezpieczyciel jest jedynie pełnomocnikiem zakładu ubezpieczeniowego w postępowaniu likwidacyjnym i dlatego nie posiada legitymacji biernej do występowania w niniejszej sprawie. W tym stanie rzeczy powództwo należało oddalić, o czym Sąd orzekł jak w pkt I sentencji wyroku. W konsekwencji rozstrzygnięcie kwestii spornej jaką była wysokość należnego powódce odszkodowania było w realiach niniejszej sprawy całkowicie bezprzedmiotowe.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, tj. o treść art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych i celowych

kosztów procesu poniesionych przez pozwanego należało zaliczyć koszty zastępstwa procesowego profesjonalnego pełnomocnika 1800 zł, oraz poniesioną opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Mając powyższe na względzie orzeczono jak w pkt II sentencji.